

I tre år har 3. klasse på Fårvang skole bygget og indrettet halmkirke sammen med sognepræst Gerda N. Jessen. Frivillige mænd i sognet har muliggjort projektet ved at stille maskiner, arbejdskraft og halm til rådighed.

Af Gerda N. Jessen, sognepræst i Skorup-Tvilum pastorat

At undervise minikonfirmander efter den tidligere model med eftermiddagstimer syntes næsten halvløst gerning, da skolereformen for tre år siden trådte i kraft. Børnene ville nu ikke kunne nå at være i sognegården før kl. 15, og at skulle kunne holde deres opmærksomhed fangen et par timer på det tidspunkt efter en syv timer lang skoledag, ville blive meget vanskeligt.

Jeg så derfor nu en mulighed for at lægge undervisningen om, så den kom til at ligge som heldage i undervisningstiden under inddragelse af det, der kaldes »den understøttende undervisning«. Jeg udformede et projekt, der blev godkendt af menighedsråd, den lokale folkeskole og skoleledelsen i Silkeborg Kommune, hvor vi bl.a. skulle bruge to dage på at bygge en halmballekirke ved sognegården.

Da jeg selv gik i 3. klasse, var det at lege i halmballerne det sjoveste, jeg vidste. Men der er ingen børn, der gør det i dag. Nu er der for det første ikke mange børn, der bor på en gård, og halmballer i dag er de for børn uhåndterbare big-baller. Men lege med halm skulle de i projektet med at bygge en kirke med nøjagtig samme mål som Skorup kirke, male kirkekunst dertil, der illustrerer de bibelhi-

strier, de har hørt i løbet af dagene i sognegården og så til slut holde børnegudstjeneste i kirken om aftenen.

I sognet har vi en række grupper af frivillige, der får kirkelivet til at fungere i det daglige. Her har vi også en gruppe, der kalder sig selv ”præstegårdens venner”. Den består af ældre mænd, der går til hånde på forskellig vis med praktiske opgaver i løbet af året. Det kan være at rive jord sammen på stien mellem kirke og å, inden der sås græs eller at slå telt op til vores årlige pinsegudstjeneste. Og disse mænd blev spurgt, om de ville være en del af projektet. En af dem, en landmand, sponsorerede beredvilligt halm og arbejdstid, en anden kunne stille med en gammel halmpresse, der presser de små baller, en tredje kom med arbejdskraft.

»Et par mænd hjælper med at bygge kirken. Børnene nyder at være sammen med dem.«

Halmballerne blev leveret og stakket, og allerede andet år tog de det som en selvfølge og koordinerede selv arbejdet, efter de havde fået en dato for projektet.

Et par mænd hjælper med at bygge kirken. Børnene nyder at være sammen med dem. De er hverken lærere eller pædagoger, men holder af at være sammen med børnene, og vi oplever, at nogle af de børn, der til dagligt kan have svært ved at holde fokus i undervisningen, er de allerivrigste. Der bliver knyttet gode bånd mellem nogle af børnene og disse frivillige mænd, der melder sig til opgaven år efter år. De muliggør projektet, der simpelthen er sjovt.